

Cornelis (Kees) Theodorus Groenenstein is geboren op 13 november 1923 in Nijmegen. Hij was de zoon van Coert Hubertus Groenenstein (1893-1971) en Anjelina Duiker (1893-1954). Hij had een oudere zus Hermina (Miles) (1909-1993).

Op 15 januari 1936 werd hij lid van de Groenewoudgroep van de NCVP in Nijmegen. In februari 1936 werd hij in *De Verkenner, officieel orgaan van de Padvinders beweging in Nederland*, welkom geheten. Hij werd lid van de Ooievaarspatrouille, samen met H. Kraandijk. Tijdens de oorlog bleven de patrouilleleden elkaar ontmoeten.

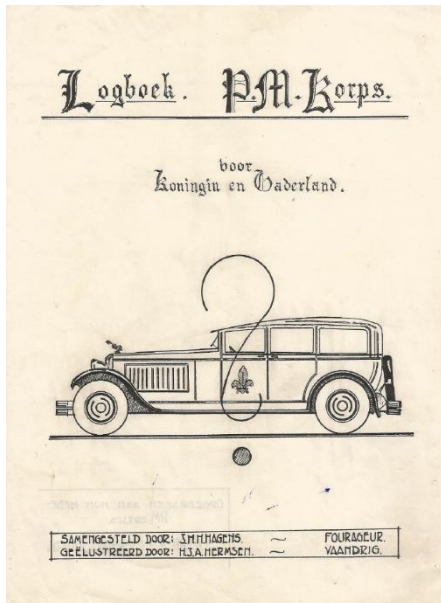
Op 17 september 1944 begint de operatie Market Garden. Direct na de eerste bombardementen en beschietingen waren padvinders, verkenners en voortrekkers actief. Op 21 september is de Waalbrug ingenomen en kunnen scouts weer hun uniform aantrekken. De padvinders, verkenners en voortrekkers melden zich die dag bij Kweekschool de Klokkenberg waar districtscommissaris Arie Oosterlee van de NPV directeur is. Ook de districtscommissaris van de Katholieke Verkenners Leo van der Kun is hier. De jongens krijgen opdrachten om te helpen met het overbrengen van boodschappen omdat de telefoonlijnen niet meer werken. Ook worden ze ingezet om hulp te verlenen in schuilkelders en bij ziekenhuizen en gaan ze aan de slag als gids en tolk voor de geallieerden. Kees was hierbij actief.

In Breda organiseerden een aantal scouts een koffiehuis voor geallieerde militairen. Ze wilden graag meer betekenen en in navolging van de Britse relief teams bedachten ze een hulpdienst voor net bevrijde gebieden. Op 9 januari 1945 werden de eerste plannen gemaakt om een hulpkorps op te richten. Kees was hierbij ook betrokken. De plannen zijn om met 18 man per fiets naar een hulpbehoevende regio te gaan. In aanhangwagentjes zullen de hulpgoederen worden meegenomen. Ter plaatse wordt contact gezocht met Rode Kruis en burgemeester, wordt opvang geregeld voor gewonden, zieken, ouden van dagen en kinderen en wordt de eerste klap opgevangen totdat er betere voorzieningen zijn.

Ze ontwierpen een insigne en bedachten een naam. Omdat ze veel hulp kregen van mw. Jones, de persoonlijk secretaris van prins Bernard, noemden ze het korps P.M. Korps, naar Peter en Marijke Jones, de kinderen van haar.

Om te mogen reizen in de periode direct na de bevrijding van Zuid-Nederland, was toestemming nodig. Ze probeerden op allerlei manieren aan toestemming te komen, onder andere via de persoonlijk secretaris van Prins Bernhard. Ook zetten ze de hoofdcommissarissen van de NPV en de Katholieke verkenners in. Ze worden uiteindelijk van het kastje naar de muur gestuurd. Al die verschillende instanties, ieder met eigen belangen en organisatorische problemen, hebben geen tijd en zin in de plannen van de overenthousiaste scouts. Eind maart 1945 besluiten de jongens met hun

plannen te stoppen. Van hun plannen en activiteiten werd door de scouts een logboek bijgehouden. Jojo Hagens, een van de initiatiefnemers, bleef actief in de hulpverlening en kreeg toestemming om te reizen van Tilburg door het gehele bevrijde gebied via Nijmegen-Arnhem. Hij kreeg ook toestemming om gebruik te maken van het sportfondsenbad in Nijmegen, dat geconfisceerd was door het militair gezag

Op 17 september 1945 waren de scouts in Nijmegen nauw betrokken bij de herdenking van het eerste jaar bevrijding. Als dank daarvoor ontvingen verschillende verkenners,

padvindere en voortrekkers, waaronder Kees, van Generaal James Gavin van de 82^e Airborne Division het insigne als dank voor *'verleende diensten in welke vorm dan ook bij de bevrijding van Nijmegen'*.

Kees heeft het insigne altijd op zijn uniform gedragen. Hij werd later hopman bij de Groenewoudgroep. Zijn zus was akela.

Hij werkte als corrector voor het Nijmeegs Dagblad, Arnhemse Courant en het Gelders Dagblad.

Kees overleed geheel onverwacht op 17 februari 1955. Twee dagen later werd hij begraven op begraafplaats Rustoord in Nijmegen. Een groot aantal scouts, van zijn eigen groep, maar ook van andere groepen, waren

aanwezig. 1^e luitenant H. Kraandijk sprak namens de verkenners van de Ooievaarspatrouille waar hij altijd het middelpunt van was, ook in oorlogstijd. Op zijn grafsteen staat een lelie en de tekst *'Kees was een vriend voor allen en een broeder voor alle andere padvindere.'*

Na de oorlog was de toeloop aan leden bij de Groenewoudgroep zo groot, dat een tweede groep opgericht werd. In eerste instantie heette deze Groenewoud II, maar later werd ze hernoemd in Kwakkenberggroep. Beide groepen fuseerden in 1982 tot de Paul Krugergroep.

Meer informatie

[Nijmeegsch dagblad » 21 feb 1955 - Art. 81 | Delpher var119 \(noviomagus.nl\)](#)

Verkenner februari 1936

[Scouting Paul Kruger - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[Geschiedenis – Scouting Paul Kruger](#)

[Nijmegen - Begraafplaats Rustoord - Cornelis-Theodorus-Groen](#)

[Arnhemsche courant » 18 feb 1955 - Art. 45 | Delpher](#)

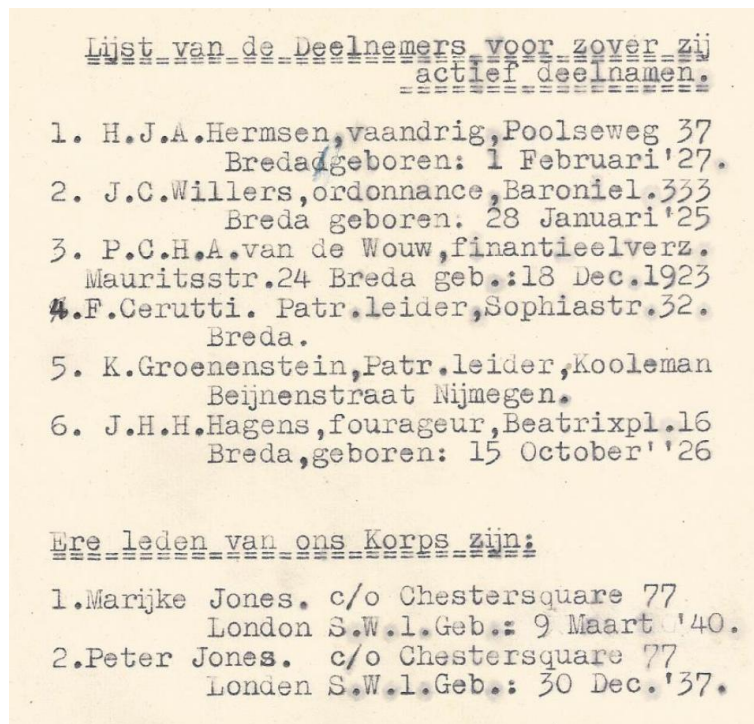
[Nijmeegsch dagblad » 18 feb 1955 - Art. 112 | Delpher](#)

[De verkenner; off. orgaan voor de Padv. Beweging in Nederland, 1950, no. 10, 1950 » 1950-10 - Pag. 17 | Delpher](#)

[De verkenner; off. orgaan voor de Padv. Beweging in Nederland, 1949, no. 2, 1949 » 1949-02 - Pag. 9 | Delpher](#)

Logboek PM Korps, voor Koningin en Vaderland, J.H.H. Hagens

Een onbekend insigne dat herinnert aan scouts die ondanks alles paraat waren, door Jan van der Steen. Lelie en Klaverblad, september 2005

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.